

ارزیابی باکتری‌های جدا شده از پساب‌های صنعتی در حذف آلاینده سرب

رشیده نیری^۱، ناصر قائمی^۲، اشرف السادات نوحی^۳

^۱کارشناس ارشد میکروبیولوژی، دانشکده علوم، دانشگاه آزاد اسلامی تهران واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

^۲استادیار بیوشیمی، دانشکده علوم، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

^۳استاد میکروبیولوژی، دانشکده علوم، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

چکیده

زمینه و هدف: سرب فلزی است که بیشترین اثر منفی را بر نوزاد و جنین در حال رشد دارد، همچنین این فلز در تمام افراد، آثار بیوشیمیابی منفی از جمله اثرات مخرب بر روی کلیه‌ها، دستگاه گوارش، روده، مفاصل و سیستم تناسلی داشته و موجب وارد آمدن آسیب حاد یا مزمن به سیستم عصبی می‌گردد. این پژوهش با هدف غربال‌سازی بیوجاذب‌های باکتریایی با توانایی بالا برای جذب سرب از میان میکروارگانیسم‌های دیگر صورت گرفت.

روش بررسی: در پژوهش حاضر، ابتدا با استفاده از محیط کشت حاوی غلظت معینی از نیترات سرب (II)، جدايه‌های باکتریایی مقاوم از 3 mM نمونه پساب جمع‌آوری شده در ۲ شهر قم و قزوین، به دست آمد. سپس حداقل غلظت مهارکننده رشد جدايه‌های مذکور به کمک روش رقت‌سازی در آگار تعیین گردید. جهت شناسایی جدايه‌های قادر به جذب فلز سرب، از روش Pümpel و همکارانش (سال ۱۹۹۵) استفاده شد. در مرحله بعد ظرفیت بیوجاذب سرب هر کدام از جدايه‌های با قابلیت جذب فلز، به وسیله دستگاه اسپکتروفوتومتر جذب اتمی بررسی گردید. در نهایت پس از انتخاب و شناسایی ۲ جدايه مؤثر در حذف آلاینده سرب، بهینه‌سازی شرایط جذب در طی چند مرحله انجام شد.

یافته‌ها: از میان ۲۹ جدايه باکتریایی به دست آمده، ۱۵ جدايه مقاوم به سرب با $\text{MIC} \geq 7\text{ mM}$ برای بررسی جذب سرب انتخاب شدند که به برگزیده شدن جدايه‌های Q-II و P-II به ترتیب با میزان جذبی برابر با 162 mg dw g^{-1} و 125 mg dw g^{-1} تحت شرایط آزمایشگاهی معینی منتج گردید. از سوی دیگر، بالاترین میزان جذب سرب توسط جدايه Q-III در شرایط بهینه‌ای مدت زمان ۲ ساعت، $\text{pH}=5$ و میزان زیست توده مرتبط 0.5 g و برای جدايه P-II در مدت زمان ۲ ساعت، $\text{pH}=5/5$ و میزان زیست توده مرتبط 0.4 g مشاهده شد.

نتیجه‌گیری: نتایج این مطالعه نشان داد جدايه‌های باکتریایی Pseudomonas sp. P-II و Bacillus sp. Q-III، به عنوان بیوجاذب‌های مناسب در جهت حذف آلاینده سرب مطرح می‌باشند.

کلید واژه‌ها: جذب زیستی؛ فلزات سنگین؛ سرب؛ بیوجاذب؛ مسمومیت سربی؛ مسمومیت فلزات سنگین.

نویسنده مسئول مکاتبات: دانشکده علوم، دانشگاه آزاد اسلامی تهران واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران؛

آدرس پست الکترونیکی: r.nayyeri61@yahoo.com

تلفن: ۰۹۱۹۱۵۹۱۲۲۰

تاریخ پذیرش: ۸/۱۲/۲۳

تاریخ دریافت: ۸/۱۰/۲۴

غیرقابل تجزیه بیولوژیکی، فلزات سنگین هستند که از سمی‌ترین آلاینده‌ها در محیط زیست به شمار می‌روند (۱، ۲). در این میان فلز سرب از نظر انتشار، گسترده‌ترین عنصر سنگین و سمی در محیط زیست است که بهویژه از زمان مصرف آن در بزرگی، از پراکنش وسیعی در سطح جهان برخوردار است. به علاوه، مقادیر زیادی

مقدمه توسعه تکنولوژی و رشد روزافزون فعالیت‌های صنعتی از یک سو و رعایت نکردن الزامات زیست محیطی از سوی دیگر، سبب شده است؛ تا طی چند دهه اخیر مقادیر هنگفتی از آلاینده‌ها وارد محیط زیست شوند. یکی از مهم‌ترین آلاینده‌های پایدار و

روش بررسی

غربال سازی باکتری‌های مقاوم به سرب: در این مطالعه، نمونه‌ها از مراکز صنعتی و کارخانه‌هایی واقع در ۲ شهر قم و قزوین که بخش عمده پساب آنها حاوی سرب بود، جمع آوری شد. سپس از نمونه‌های پساب، مطابق با روش Koch، رقت‌های متواالی تهیه گردید. متعاقباً $1\text{ml}/0\text{.}1$ از رقت‌های مختلف تهیه شده، به طور جداگانه بر روی محیط Luria Bertani Agar حاوی 5mM نیترات سرب (II) کشت داده شدند. پلیت‌ها به مدت ۴۸ ساعت در دمای 30°C گرم‌گذاری شده و پس از طی این مدت زمان بررسی شدند. در مرحله بعد از میان انواع میکروارگانیسم‌های رشد یافته بر روی پلیت‌ها، کلنی‌های باکتری‌ایی براساس خصوصیات مورفولوژیکی انتخاب شده و خالص سازی آنها تا به دست آوردن تک کلنی‌های باکتری‌ایی بر روی محیط Nutrient Agar ادامه یافت. در نهایت از کلنی‌های تک به دست آمده، گسترش میکروبی تهیه و رنگ‌آمیزی گرم انجام شد (۶-۸).

تعیین حداقل غلظت ممانعت کننده از رشد (MIC): براساس روش Dilution Agar، در ابتدا محیط LB Agar حاوی غلظت‌های متفاوتی از نیترات سرب (II) ($6, 7, 8, 9, 10\text{Mm}$) (۹) تهیه گردید. سپس میزان 1ml از سوسپانسیون باکتری‌ایی به کدورت $0\text{/}5$ مک فارلند که معادل $10^7\text{ CFU spot}^{3\times 10}$ می‌باشد، بر روی سطح محیط‌های کشت به صورت لکه گذاری تلقیح شد. این عمل برای تمام جدایه‌های به دست آمده از مرحله قبل به انجام رسید. در نهایت پلیت‌ها در دمای 30°C و در ۲ مدت زمان 24 و 48 ساعت گرم‌گذاری شدند و پس از طی مدت زمان لازم مورد بررسی قرار گرفتند (۹-۱۱).

گزینش جدایه‌های دارای قابلیت جذب فلز: به منظور غربال سازی سریع جدایه‌های باکتری‌ایی جذب کننده فلز سرب، از روش به کار گرفته شده توسط Pümpel و همکارانش (سال ۱۹۹۵) استفاده شد. بر طبق این روش، ابتدا جدایه‌های باکتری‌ایی بر گزینده شده از مرحله قبل، بر روی محیط LB Agar فاقد سرب به صورت نقطه‌ای (Punctual Inoculation) کشت داده شدند. در ادامه، پلیت‌ها به مدت 24 ساعت، در دمای 30°C گرم‌گذاری شدند. سپس در شرایط استریل، حدود $8-10\text{ ml}$ از مخلوط آگار

پساب حاوی سرب، توسط صنایعی از قبیل باتری‌سازی، رنگ‌کاری، ساخت تسليحات، شیشه‌سازی، صنعت چاپ و ... ایجاد می‌شود (۳،۴). مسمومیت با سرب علائم خود را به دو صورت حاد و مزمن نشان می‌دهد. جذب غبار سرب از طریق مجازی تنفسی، شایع‌ترین علت مسمومیت صنعتی است. مقدار جذب سرب از طریق دستگاه گوارش در بالغین 10% و در اطفال 5% می‌باشد. از علائم بالینی مسمومیت با سرب می‌توان به آنمی اشاره نمود که به علت کمبود آهن و یا همولیز گلبول‌های قرمز صورت می‌گیرد. مطالعات نشان داده است سرب افراد را مستعد پروفشار خونی نیز می‌کند (سطوح $30\text{ }\mu\text{g dl}^{-1}$ یا کمتر از آن). تظاهرات بالینی دیگر در مسمومیت با سرب، به صورت کاهش شنوایی، اختلال بینایی، تغییرات رفتاری، اختلالات خواب، سردرد، انسفالوپاتی، تشنج، نفropاتی، نقرس، کرامپ‌های شکمی، بیوست، سقط جنین و مرده‌زایی بروز می‌کند (۵). روش‌های مختلفی برای زدودن فلزات سنگین از فاضلاب‌های صنعتی وجود دارد که در ۲ دسته کلی طبقه‌بندی می‌شوند: روش‌های آبیوتیک و روش‌های بیوپاتیک.

روش‌های آبیوتیک بسیار پرهزینه بوده و برای محیط زیست مضر هستند، بالعکس تکنیک‌های بیوپاتیک نه تنها مقررین به صرفه و بی خطر برای محیط زیست می‌باشند؛ بلکه راندمان عمل بالایی نیز دارند (۲). تکنیک‌های بیوپاتیک متداول در پاک‌سازی زیستی فلزات شامل Biosorption و Bioaccumulation می‌باشند. جذب زیستی (Biosorption) در جذب غیرفعال مواد سمی از جمله فلزات توسط مواد بیولوژیکی غیرفعال/مرده و یا مواد نشأت Bioaccumulation گرفته از منابع بیولوژیکی است، در حالی که به عنوان جذب مواد سمی از جمله فلزات سنگین به وسیله سلول‌های زنده تعریف می‌شود (۲). در سال‌های اخیر، انواع جاذب‌های زیستی حذف کننده فلزات سنگین که عمدتاً شامل باکتری‌ها، قارچ‌ها، جلبک‌ها، مواد زائد صنعتی، مواد زائد کشاورزی و دیگر مواد پلی‌ساقاریدی هستند، به طور وسیعی بررسی شده‌اند (۲،۳).

در این پژوهش، جداسازی جاذب‌های باکتری‌ایی مناسب جهت حذف سرب و بهینه‌سازی چند فاکتور مؤثر در جذب بیولوژیکی توسعه آنها بررسی گردید.

(بررسی سیتیک جذب)، حدود ۵g/۰٪ از زیست توده مرتضوب جدا شده مورد نظر با ۵۰ml از محلول فلزی با غلظت 500 mg l^{-1} در مدت زمان‌های مختلف (۱۴۴min، ۱۰۸۰، ۳۰۰، ۱۲۰، ۶۰، ۳۰، ۱۵) در شیکر انکوباتوری با دمای 30°C و دور ۱۵۰rpm مجاورسازی شدند. پس از طی هریک از مدت زمان‌های مذکور، سانتریفوژ انجام شد و غلظت فلز سرب در سوپرناتانت به دست آمده از سانتریفوژ هریک از نمونه‌ها، به وسیله دستگاه اسپکتروفتومتر جذب اتمی ارزیابی گردید (۱۶). در ارتباط با بهینه‌سازی pH، ابتدا محلول‌های فلزی با غلظت معین 500 mg l^{-1} و با مقادیر متفاوتی از pH از ۳-۶ با اختلاف ۰/۵ تهیه شد. سپس حدود ۵g/۰٪ از زیست توده مرتضوب جدا شده انتخابی به صورت جداگانه به محلول‌های فلزی با مقادیر pH مختلف تلقیح شد. مجاورسازی در مدت زمان ۲ ساعت و دمای 30°C با دور ۱۵۰rpm انجام گردید. پس از مجاورسازی و سانتریفوژ، شیکر ۱۵۰rpm باقیمانده به وسیله دستگاه اسپکتروفتومتر جذب غلظت فلز سرب باقیمانده به وسیله دستگاه اسپکتروفتومتر جذب اتمی آنالیز شد (۱۱، ۷). در خصوص بهینه‌سازی وزن مرتضوب زیست توده باکتریایی، ابتدا زیست توده مرتضوب ۲ جدا شده باکتریایی با وزن‌های مختلف (۱g، ۰/۴، ۰/۵، ۰/۶، ۰/۳، ۰/۲) تهیه گردید. سپس هر کدام از زیست توده‌های مرتضوب جدا شده به طور جداگانه با ۵۰ml از محلول فلزی با غلظت مشخص Q-III با 500 mg l^{-1} و $\text{pH}=5$ و زیست توده‌های مرتضوب جدا شده با 500 mg l^{-1} و $\text{pH}=5/5$ مجاورسازی شدند. سایر شرایط مجاورسازی زیست توده باکتریایی با محلول فلزی، برای هر ۲ جدا شده مورد نظر یکسان در نظر گرفته شد. پس از مجاورسازی و سانتریفوژ، غلظت فلز باقیمانده در هریک از نمونه‌ها ارزیابی گردید (۱۳).

یافته‌ها

پس از تهیه رقت‌های متواالی از نمونه‌های پساب و متعاقباً کشت آنها بر روی محیط LB Agar حاوی 5 mM نیترات سرب (II)، کلنسی های مختلفی اعم از باکتری، قارچ و مخمیر بر روی محیط رشد کردند که نشان‌دهنده مقاومت انواع متفاوتی از میکرووارگانیسم‌ها نسبت به فلز مذکور بود. در مرحله بعد، از میان انواع میکرووارگانیسم‌های رشدیافته

(15 g l^{-1}) و نیترات سرب (II) با غلظت‌های مختلف (10 ، 12 mM)، (۲، ۴، ۶، ۸)، به طور جداگانه بر روی کلنسی های رشدیافته، اضافه گردید. پلیت‌ها به مدت ۴۸ ساعت در دمای 30°C گرم‌گذاری شدند؛ تا جدا شده‌های باکتریایی در طی این مدت اجازه یابند فلز سرب را جذب کنند. پس از طی شدن زمان گرم‌گذاری، امکان مجاورسازی کلنسی های باکتریایی با گاز سولفید هیدروژن از طریق اضافه کردن 3 g سولفید سدیم به 10 /% HCl درون دسیکاتور فراهم گردید. در نهایت آن دسته از کلنسی هایی که در اطراف آنها هاله‌ای شفاف و باریک نمایان شده بود، برای ادامه پژوهش انتخاب شدند (۱۲).

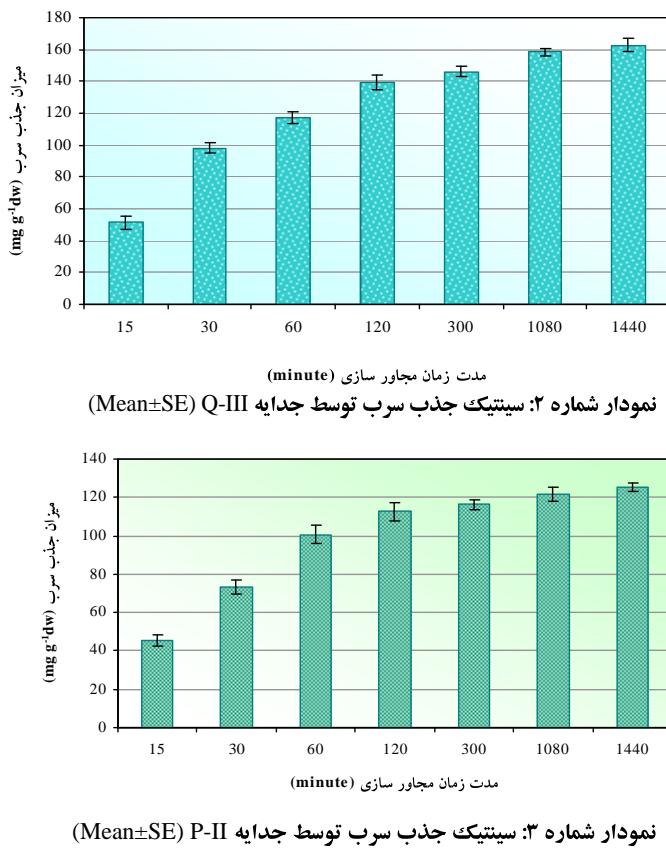
تعیین میزان کمی جذب سرب: جهت به دست آوردن میزان کمی جذب فلز توسط هریک از جدا شده‌های باکتریایی غربال شده و در نهایت انتخاب بهترین جدا شده‌های جاذب فلز سرب به طریق زیر عمل شد: حدود 5 g /۰٪ از هریک از زیست توده‌های باکتریایی (وزن مرتضوب) به طور جداگانه با 50 ml از محلول نیترات سرب (II) با غلظت 500 mg l^{-1} به مدت ۲۴ ساعت در $\text{pH}=5$ و دمای 30°C و دور شیکر ۱۵۰rpm مجاورسازی شدند. پس از طی مدت زمان مجاورسازی، سوسپانسیون‌ها به مدت ۸min در دمای 4°C و با دور 1000 rpm سانتریفوژ شدند و در نهایت میزان محتوای فلزی سوپرناتانت آنها به وسیله دستگاه AAS (Atomic Absorption Spectroscopy) تعیین گردید (۶)، همچنین به منظور ارزیابی داده‌های به دست آمده از فرمول زیر

$$Q = V(C_0 - Cf)/M$$

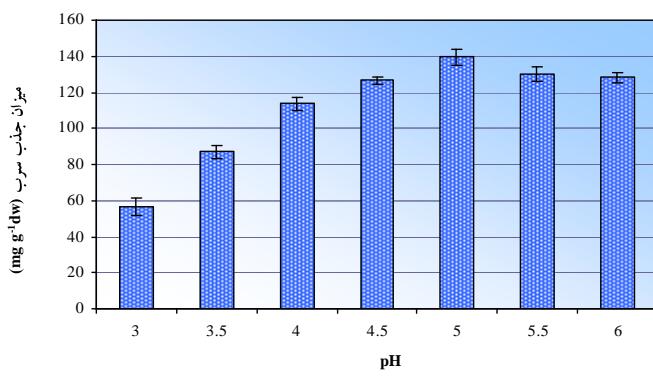
استفاده شد (۱). در این فرمول، پارامتر Q معرف میزان جذب فلز توسط زیست توده است که با واحد mg g^{-1} فلز جذب شده در هر g وزن خشک باکتری ($\text{mg g}^{-1} \text{dw}$) بیان می‌شود. پارامتر V معرف حجم محلول فلزی بر حسب l C_0 غلظت اولیه محلول بر حسب mg l^{-1} غلظت نهایی فلز پس از مجاورسازی بر حسب mg l^{-1} و پارامتر M وزن خشک زیست توده بر حسب g می‌باشد (۱۴، ۱۳). پس از انجام مراحل فوق، شناسایی ۲ جدا شده باکتریایی مؤثر در جذب فلز سرب، براساس مشخصات مورفولوژیکی کلنسی، رنگ، آمیزی گرم و تست‌های مختلف بیوشیمیایی صورت گرفت (۱۵).

بهینه‌سازی چند فاکتور مؤثر در فرآیند جذب سرب: به منظور تعیین زمان تماس بهینه زیست توده با محلول فلزی

حاصله حاکی از آن بود که احتمالاً جدایه Q-III به جنس باسیلوس (Bacillus sp) و جدایه P-II به جنس سودوموناس (Pseudomonas sp) تعلق دارد. نمودارهای شماره ۲ و ۳، ظرفیت جذب زیستی ۲ جدایه مورد نظر را در زمان تماس های مختلف نشان می دهند. در نمودارهای شماره ۴ و ۵، میزان جذب سرب توسط هریک از ۲ جدایه مؤثر در مقادیر متفاوت pH محلول فلزی نشان داده شده است. نتایج حاصل از بررسی تأثیر غلظت های مختلف زیست توده باکتریایی در محلول فلزی بر روی میزان جذب سرب نیز در نمودارهای شماره ۶ و ۷ ارائه شده است.

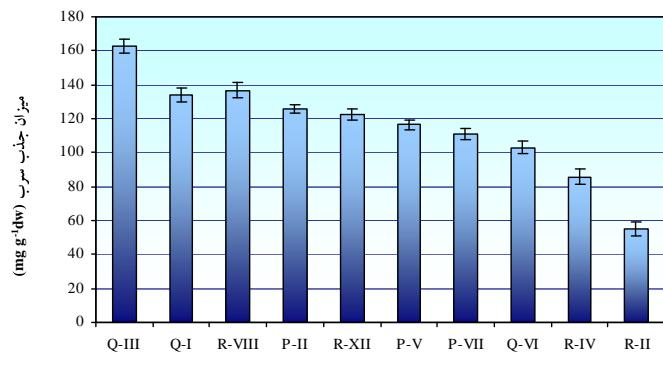

نمودار شماره ۲: سینتیک جذب سرب توسط جدایه Q-III (Mean±SE)

نمودار شماره ۴: اثر pH محلول فلزی بر میزان جذب سرب توسط جدایه Q-III (Mean±SE)

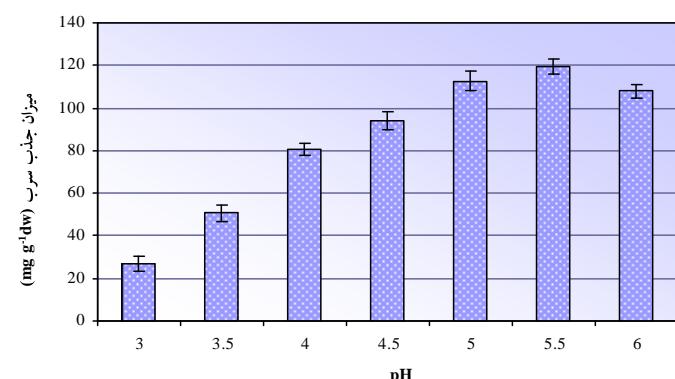
بر روی پلیت‌ها، کلیهای باکتریایی براساس خصوصیات ماکروسکوپی انتخاب و خالص‌سازی آنها بر روی محیط Nutrient Agar انجام گرفت. سپس ۲۹ جدایه باکتریایی تحمل کتنده مقاوم به سرب جداسازی شدند که پس از رنگ آمیزی گرم، ۲۲ جدایه به صورت گرم مثبت و ۷ جدایه گرم منفی بود. براساس نتایج به دست آمده از تعیین حداقل غلظت مهارکننده رشد، ۲۹ جدایه مذکور به ترتیب ۱۷، ۲۸، ۳۲، ۱۷، ۲۸، ۳۲ و ۳٪ جدایه‌ها به ۶، ۶، ۹، ۸، ۷، ۶ و ۳٪ جدایه‌ها به ۱۵ جدایه مقاوم از سرب توسط جدایه با MIC $\geq 7\text{mM}$ برای بررسی جذب سرب انتخاب شدند. در مرحله گزینش با استفاده از تکنیک Pümpel و همکارانش، ۱۰ جدایه دارای قابلیت جذب فلز شامل: یک کوکوباسیل گرم منفی، ۲ باسیل گرم منفی و ۷ باسیل گرم مثبت انتخاب شدند. سپس ظرفیت جذب یون‌های Pb(II) در هریک از ۱۰ جدایه انتخابی به کمک دستگاه اسپکتروفوتومتر جذب اتمی و پس از انجام محاسبات لازم مورد ارزیابی قرار گرفت.

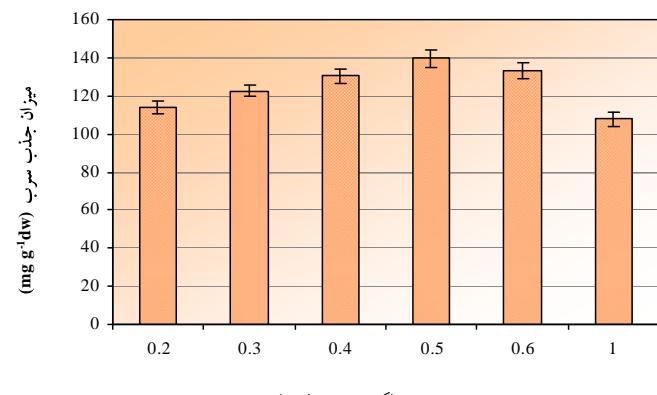
نمودار شماره ۱: مقایسه توانایی جذب سرب جدایه‌های انتخابی (Mean±SE)

از آنجایی که انتخاب یک جدایه گرم مثبت و یک جدایه گرم منفی در فرآیند جذب زیستی سرب مؤثر می‌باشد، لذا پس از تعیین میزان کمی جذب یون‌های Pb(II) توسط هریک از جدایه‌های موجود و مقایسه آنها با یکدیگر، باکتری Q-III به عنوان جدایه گرم مثبت و باکتری P-II به عنوان جدایه گرم منفی برای ادامه بررسی انتخاب شدند (نمودار شماره ۱). جدایه Q-III در محلول فلزی با غلظت 1 mg l^{-1} و مدت زمان ۲۴ ساعت، ظرفیت جذبی برابر با $162/\text{Amg g}^{-1}\text{dw}$ همان شرایط ذکر شده میزان کمی جذبی معادل با $125/\text{Amg g}^{-1}\text{dw}$ داشت، که در پی آن ۲ جدایه مذکور شناسایی شدند و نتایج

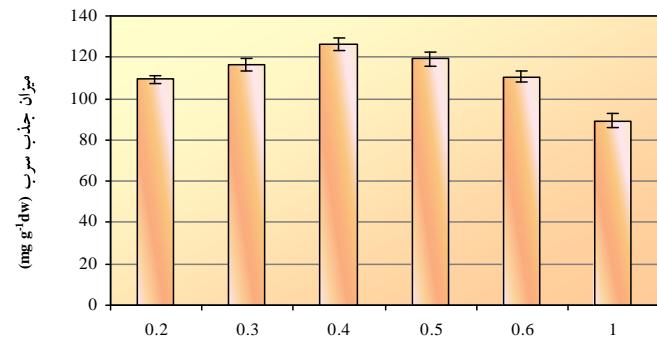
جدایه Q-III و Q-I به ترتیب قادر به تحمل ۱۰ و ۹ mM از نیترات سرب (II) بودند. Mergeay بیان نمود حداقل غلظت مهار کنندگی ۲ فلز Zn و Pb برای E. Coli به ترتیب برابر ۱ و ۵ mM می‌باشد (۱۷). از خاک‌های آلوده با فلز سرب، ۲ جدایه مقاوم به سرب Bacillus Megaterium و Pseudomonas Marginalis را جداسازی کرد که مقادیر MIC آنها به ترتیب برابر با ۲/۵ و ۰/۶ mM بود (۱۸). Malik و همکارانش نیز سویه‌های باکتریایی را از خاک‌های صنعتی جدا نمودند و MIC معادل با ۰/۳ mM را برای جیوه و ۷/۲۳ mM را برای فلرات دیگری از قبیل سرب و کادمیوم گزارش کردند (۱۹). با توجه به مواردی که به آن اشاره شد، ۱۵ جدایه پژوهش کنونی (در حدود ۵۱٪ کل جدایه‌ها) به ویژه جدایه‌های Q-III و Q-I، در قیاس با اغلب باکتری‌های دیگری که در زمینه میزان مقاومت به فلز سرب بررسی شده‌اند قادر به تحمل تراکم‌های بالایی از نیترات سرب می‌باشند و به همین جهت برای بررسی جذب سرب انتخاب می‌شوند. پس از اعمال روش Pümpel و همکارانش بر روی ۱۵ جدایه باکتری، دو نتیجه اصلی در ارتباط با جدایه‌های بیوجذب کننده سرب مشاهده گردید که عبارت بودند از: رنگ گرفتن کلی آنها به دلیل جمع‌آوری، انباسته شدن فلز و تشکیل هاله‌های شفاف در اطراف کلی‌ها در درون آگار یک‌پارچه تیره رنگ که این امر می‌توانست ناشی از انتشار فلز به سمت سلول باکتری باشد (۲۰). در این بررسی، به تدریج و با بالا بردن غلظت سرب در محیط، در اثر مجاورسازی گاز سولفید هیدروژن با کلی‌ها بر میزان رسوب سیاه رنگ سولفید سرب در محیط افزوده شد؛ به طوری که دامنه رنگ محیط از رنگی مطابق با رنگ محیط فاقد سرب تا قهوه‌ای تیره متغیر بود. در این روش دامنه غلظت مناسب برای آنکه آگار به طور یکنواخت رنگ بگیرد، رنگ کلی‌ها به اندازه کافی باشد و هاله‌های شفاف اطراف کلی‌ها مشاهده شوند، بین ۲-۶ mM به دست آمد. Chang و همکارانش، میزان $1^{-1} 2\text{ g}$ از زیست توده باکتری PU21 Pseudomonas Aeruginosa را به مدت ۲۴ ساعت در مجاورت با محلول فلزی با غلظت 1^{-1} mg و $\text{pH}=5/5$ قرار دادند و در نهایت میزان جذب سرب را $79/5 \text{ mg dw}^{-1} \text{ g}$ گزارش نمودند (۲۰). Selatnia و همکارانش عنوان کردند که باکتری Streptomyces Rimosus پیش تیمار شده با NaOH در دمای $\geq 7 \text{ mM}$ (MIC) برگزیده شدند. از میان ۱۵ جدایه مذکور، ۲

نمودار شماره ۵: اثر pH محلول فلزی بر میزان جذب سرب توسط جدایه (Mean±SE) P-II

نمودار شماره ۶: تأثیر غلظت زیست توده جدایه Q-III بر میزان جذب سرب (Mean±SE)

نمودار شماره ۷: تأثیر غلظت زیست توده جدایه P-II بر میزان جذب سرب (Mean±SE)

بحث

از میان ۲۹ جدایه باکتریایی به دست آمده در مرحله غربال‌سازی، ۱۵ جدایه با توان مقاومت در غلظت‌های نسبتاً بالایی از نیترات سرب ($\text{MIC} \geq 7 \text{ mM}$) برگزیده شدند. از میان ۱۵ جدایه مذکور، ۲

زمان میزان جذب فلز توسط ۲ جدایه مورد آزمایش در حد مناسب و قابل قبولی بود. به طور کلی در صنعت؛ سرعت عمل، فاکتور مهمی است و جذب بیشتر در مدت زمان کوتاه‌تر از لحظه اقتصادی مفروض به صرفه می‌باشد. در ارتباط با جذب زیستی یون‌های فلزات سنگین، pH یکی از مهم‌ترین فاکتورهای محیطی به شمار می‌رود. Lopez و همکارانش، گزارش کردند که بالاترین میزان جذب Pseudomonas Fluorescence AF39 در سرب توسط باکتری *Pseudomonas* در pH=۷ صورت می‌گیرد (۲۳). بهینه برای دست یافتن به حداقل جذب سرب در *Bacillus* sp. (OGUB OO1) برابر ۴/۵ است (۲۴). در ارتباط با *Pseudomonas Aeruginosa* ASU 6a مقدادر pH بهینه برای جذب یون‌های Ni(II) و Pb(II) به ترتیب برابر با ۶ و ۷ می‌باشد (۱۱). در این مطالعه، ماکریم میزان جذب فلز سرب توسط زیست توده ۲ جدایه Q-II و P-II، زمانی بود که pH محلول فلزی برای ۲ جدایه نام برده به ترتیب معادل با ۵ و ۵/۵ انتخاب شد. همان‌طور که مشاهده می‌شود نتایج به دست آمده از این مطالعه مشابه نتایج تحقیقات مذکور است. در مقدادر پایین pH، غلظت پروتون بالا است، بنابراین گروه‌های عاملی دیواره سلولی در ارتباط تنگاتنگی با یون‌های هیدرونیوم (H_3O^+) قرار می‌گیرند و بدین ترتیب در اثر نیروی دافعه میان یون‌های هیدرونیوم و کاتیون‌های فلزی، دسترسی کاتیون‌ها به سایت‌های اتصال کاهش می‌یابد. با افزایش pH، سایت‌های اتصال فلز دپروتونه می‌شوند، در نتیجه تعداد گروه‌های عاملی با بار منفی در روی دیواره سلولی افزایش می‌یابند که این مسئله جذب فلز را آسان می‌کند (۱۱,۳,۲). با مطالعه یافته‌های به دست آمده در این آزمایش و گزارش‌های دیگر می‌توان چنین نتیجه گرفت که در اغلب موارد pH اسیدی ضعیف تا خشی منجر به حداقل جذب زیستی می‌شود. غلظت زیست توده، فاکتور دیگری است که بر روی میزان جذب زیستی تأثیرگذار است. Chang و همکارانش نشان دادند بیشترین میزان جذب زمانی است که غلظت زیست توده (بر مبنای وزن خشک) باکتری *Pseudomonas Aeruginosa* PU21 در حدود $1-2\text{ g l}^{-1}$ باشد (۲۰). در تحقیقی دیگر Selatnia همکارانش، میزان جذب یون‌های Pb(II) را در غلظت‌های مختلف زیست توده باکتری *Streptomyces Rimosus* از $1-10\text{ g l}^{-1}$ (بر مبنای وزن خشک) بررسی کردند (۲۱). نتایج به دست آمده حاکی

محيط و غلظت اولیه محلول فلزی 1 mg l^{-1} با غلظت زیست توده معادل با 1 g l^{-3} ظرفیت جذبی برابر با $135\text{ mg g}^{-1}\text{ dw}$ را نشان می‌دهد (۲۱). Al-Garni با بررسی ظرفیت جذب سرب ۲ باکتری *Klebsiella pneumoniae* و *Citrobacter freundii* در شرایطی شامل غلظت زیست توده 1 g l^{-1} ، غلظت محلول فلزی 1 mg l^{-1} ، $\text{pH}=4$ و دمای 25°C ، ماکریم جذبی معادل با $48/9\text{ mg g}^{-1}\text{ dw}$ را به ترتیب برای ۲ باکتری *C. freundii* و *K. pneumoniae* به عنوان جدایه گرم مثبت و جدایه P-II به عنوان جدایه گرم منفی با میزان کمی جذبی معادل با $125/6\text{ mg g}^{-1}\text{ dw}$ در همان شرایط ذکر شده برای انجام مراحل بعدی پژوهش انتخاب شدند. Ray و همکارانش (۳)، بیان داشتند که باکتری *Bacillus Cereus M₁₆* حداقل جذب برابر با 30 min را در غلظت فلزی 1 mg l^{-1} ، $\text{pH}=6$ و مدت زمان 84% نشان می‌دهد و از این زمان به بعد منحنی جذب سرب تقریباً حالت خطی پیدا می‌کند. Tunali و همکارانش، تأثیر زمان تماس *Bacillus* sp. Cu(II) و Pb(II) توسط (ATS-1) در غلظت 1 mg l^{-1} و دمای ثابت 25°C بررسی نمودند (۷)، نتایج به دست آمده جذب سطحی سریع یون‌های Cu(II) و Pb(II) را به ترتیب در طی 15 و 30 min اول مجاورسازی زمان تماس تغییر قابل توجهی در میزان جذب مشاهده نگردید. با توجه به نمودارهای شماره ۲ و ۳ در پژوهش کنونی، چنین استنباط می‌شود که با افزایش مدت زمان مجاورسازی، بر میزان جذب سرب توسط ۲ جدایه مورد نظر افزوده می‌شود، اما این روند افزایش جذب فلز پس از مدت زمان 120 min چندان قابل توجه نیست. به علاوه، نتایج به دست آمده حاکی از آن است که جدایه‌های Q-III و P-II به ترتیب به 120 min و 90% از حداقل توان جذب فلزی خود می‌رسند. با توجه به اینکه هدف از بهینه‌سازی مدت زمان مجاورسازی، در حقیقت تعیین حداقل میزان جذب سرب در حداقل زمان مجاورسازی است، بنابراین در مطالعه حاضر، در ارتباط با هر ۲ جدایه مذکور، زمان مجاورسازی 120 min انتخاب گردید. زیرا در طول این مدت

به صورت متراکم در می‌آیند. در نتیجه سایت‌های اتصال پوشانده شده و افت میزان جذب سرب حاصل می‌گردد. در نهایت، کاهش میزان جذب یون‌های Pb(II) در غلظت‌های بالای زیست توده را می‌توان به محدود شدن تحرک یون‌های فلزی نسبت داد (۲۱، ۲۰، ۷، ۳، ۲).

نتیجه‌گیری

براساس یافته‌های پژوهش حاضر، ۲ جدایه باکتریابی به دست آمده دارای کارایی سیار بالایی در حذف آلاینده سرب از محلول‌های فلزی می‌باشند. از این رو ۲ جدایه مذکور می‌توانند در جهت تولید بیوجادذب‌ها بسیار مفید بوده و در تصفیه پساب‌های آلوده به فلزات سنگین مورد استفاده قرار گیرند. در این مطالعه، بخش عمده جذب سرب توسط جدایه‌های مورد نظر طی ۲ ساعت نخست صورت گرفت که این مسئله از لحاظ اقتصادی حائز اهمیت می‌باشد. همچنین مشخص گردید فرآیند جذب سرب متأثر از عوامل محیطی دیگری از قبیل H⁺، غلظت زیست توده و ... می‌باشد. در ضمن پیشنهاد می‌شود در تحقیقات آتی مکانیسم جذب سرب، همچنین محل تجمع یون‌های سرب در سلول‌های ۲ جدایه انتخابی با استفاده از میکروسکوپ الکترونی گذاره بررسی و تعیین گردد.

از آن بود که با افزایش غلظت زیست توده از ۱-۳g بر میزان جذب یون‌های سرب افزوده می‌شود، اما پس از آن یعنی در غلظت‌های بالاتر از ۱-۳g، میزان جذب کاهش می‌یابد. نتایج حاصل از بررسی حاضر، نشان‌دهنده آن است که بیشترین میزان جذب زمانی است که غلظت زیست توده مرطوب برای ۲ جدایه Q-III و P-II به ترتیب برابر ۰/۵ و ۰/۴g وزن مرطوب (معادل ۱/۸ و ۱/۶g وزن خشک) در ۵۰ml از محلول فلزی با غلظت ۱-۵۰mg باشد. نتیجه کسب شده از این بررسی با نتایج گزارشات دیگر نیز همخوانی دارد. با افزایش غلظت زیست توده تا حد معینی بر میزان جذب سرب افزوده می‌شود. این افزایش ممکن است به دلیل افزایش سطح تماس Biosorbent و در پی آن افزایش تعداد سایت‌های اتصال باشد که به موجب آن میانکنش بین سایت‌های اتصال و یون‌های فلزی افزایش می‌یابد. از سوی دیگر، اگر غلظت زیست توده در محلول فلزی از حد معینی فراتر رود، کاهش میزان جذب سرب را در پی خواهد داشت. دلایل احتمالی مشاهده فوق از این قرار است که نخست در غلظت‌های بالای زیست توده، برهمکنش‌های الکتروستاتیکی میان سلول‌ها یا به عبارت دقیق‌تر تداخل میان سایت‌های اتصال مانع از پر شدن سایت‌های اتصال توسط یون‌های فلزی می‌شود. علت دوم آنکه در غلظت‌های بالای زیست توده، گرانول‌های زیست توده بهم اتصال یافته و

References:

1. Dabiri M. Environmental Pollution: Air, Water, Soil, and Noise. 6th ed. Tehran: Etehad; 2008. p. 281-289. [Text in Persian]
2. Vijayaraghavan K, Yun Y. Bacterial Biosorbents and Biosorption. Journal of Biotechnology Advances 2008;26:266-291.
3. Ray L, Paul S, Bera D, Chattopadhyay P. Bioaccumulation of Pb(II) from Aqueous Solutions by Bacillus Cereus M¹₁₆. Journal of Hazardous Substance Research 2005;5:1-21.
4. Athar M, Vohora SB. Heavy Metals & Environment. Sanandaj: Islamic Azad University of Sanandaj; 2007. p. 10-11. [Text in Persian]
5. Katzung BG. Basic & Clinical Pharmacology. 9th ed. Tehran: Naslafara; 2004. p. 1213-1218. [Text in Persian]
6. Lu WB, Shi JJ, Wang, CH, Chang JS. Biosorption of lead, Copper and Cadmium by an Indigenous Isolate Entrobacter sp. J1 Possessing High Heavy Metal Resistance. Journal of Hazardous Materials 2006;B134:80-86.
7. Tunali S, Cabuk A, Akar T. Removal of Lead and Copper from Aqueous Solutions by Bacterial Strain Isolated from Soil. Chemical Engineering Journal 2006;115:203-211.
8. Vullo DL, Ceretti HM, Daniel MA, Ramírez SAM, Zalts A. Cadmium, Zinc and Copper Biosorption Mediated by Pseudomonas Veronii 2E. Bioresource Technology 2008;99:5574-5581.
9. Ansari MI, Malik A. Biosorption of Nickel and Cadmium by Metal Resistant Bacterial Isolates from Agricultural Soil Irrigated with Industrial Wastewater. Bioresource Technology 2007;98:3149-3153.

10. Edward Raja C, Anbazhagan K, Selvam GS. Isolation and Characterization of a Metal-Resistant Pseudomonas Aeruginosa Strain. Word J Microbiol Biotechnol 2006;22:577-586.
11. Gabr RM, Hassan SHA, Shoreit AAM. Biosorption of Lead and Nickel by Living and Non-Living Cells of Pseudomonas Aeruginosa ASU 6a. International Biodeterioration & Biodegradation 2008;62(2):195-203.
12. Pümpel T, Pernfuß B, Pigher B, Diels L, Schinner F. A Rapid Screening Method for the Isolation of Metal-Accumulating Microorganisms. Journal of Industrial Microbiology 1995;14:213-217.
13. Bahadir T, Bakan G, Altas L, Buyukgungor H. The Investigation of Lead Removal by Biosorption: An Application at Storage Battery Industry Wastewaters. Enzyme and Microbial Technology 2007;41:98-102.
14. Hammami A, González F, Ballester A, Blázquez ML, Muñoz JA. Biosorption of Heavy Metals by Activated Sludge and Their Desorption Characteristics. Journal of Environmental Management 2007;84:419-426.
15. Bergey DH, Staley TJ, King RN, J Brenner D. Bergey's Manual of Systematic Bacteriology. 6th ed. New York: Springer; 2005. p. 323-380, 1123-1129.
16. İlhan S, Nourbakhsh MN, Kilicarslan S, Ozdag H. Removal of Chromium, Lead and Copper from Industrial Wastewaters by *Staphylococcus Saprophyticus*. Turkish Electronic Journal of Biotechnology 2004;2:50-57.
17. Mergeay M. Heavy Metal Resistance in Microbial Ecosystems. Mol Microb Ecol Man 1995;6:7-17.
18. Roane TM, Kellogg ST. Characterization of Bacterial Communities in Heavy Metal Contaminated Soils. Can J Microbiol 1995;42:593-603.
19. Malik A, Khan IF, Aleem A. Plasmid Incidence in Bacteria from Agricultural and Industrial Soils. Word J Microbiol Biotechnol 2002;18:827-833.
20. Chang JS, Law R, Chang CC. Biosorption of Lead, Copper and Cadmium by Biomass of Pseudomonas Aeruginosa PU21. Water Research 1997;31:1651-1658.
21. Selatnia A, Boukazoula A, Kechid N, Bakhti MZ, Chergui A, Kerchich Y. Biosorption of Lead (II) from Aqueous Solution by a Bacterial Dead Streptomyces Rimosus Biomass. Biochemical Engineering Journal 2004;19:127-135.
22. Al-Garni SM. Biosorption of Lead by Gram-ve Capsulated and Non-Capsulated Bacteria. Water SA 2005;31:250-354.
23. Lopez A, Larao N, Priego J, Marques A. Effect of pH on the Biosorption of Nickel and Other Heavy Metals by Pseudomonas Fluorescence AF39. Journal of Industrial Microbiology and Biotechnology 2001;24:146-151.
24. Nourbakhsh MN, Kilicarslan S, İlhan S, Ozdag H. Biosorption of Cr²⁺ and Cu²⁺ Ions in Industrial Wastewater on *Bacillus* sp. Chemical Engineering Journal 2002;85:351-355.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.